

[Maisted]

tise, og der er ingen tvivl om, at vi med rimelig økonomisk indsats kunne have købt noget af den ekspertise, såfremt vi følte behov herfor. Der ligger en stor ekspertise både i DUC og i de selskaber, som skal have de nye concessioner. Det er ganske enkelt et spild af midlerne, og vi må frygte, at man med en regering med den socialistiske opfattelse, den har, vil spise de fordele op, der er i den danske del af Nordsøen, vil forbruge dem på at opbygge en branche, alle kan se har en kort fremtid.

Hvilken logik er der i at bygge et mægtigt statsapparat op til at levere naturgas, tage olie ind og behandle det, når vi ved, det er på et kort åremål? Og når denne fremtid for Nordsøen er ophørt, hvad skal vi så med dette apparat? Ja, så vil de selvfølgelig kæmpe som løver for at beholde deres position, og det vil sige, at de skal til at konkurrere med indkøb af naturgas andre steder i verden, de skal indkøbe olie i konkurrence med de store multinationale selskaber, og der skal ikke megen fantasi til at se, at de vil tabe et sådant slag. Det er spild af midler og spild af kræfter, alt sammen kun for at tilfredsstille en energiministers ambitioner, der har et helt andet sigte med det danske samfund end det, vi kender i dag.

Fremskridtspartiet vil vende sig imod denne aftale, og vi fatter ikke, at de partier, som før klart har taget afstand fra de lovforslag, der blev fremsat her i salen, og som tydeligvis betød en socialisering af det danske samfund på energisektorens side, nu kan støtte denne skitse af en aftale.

Kalnæs (SF):

Da energiministeren gav sin redegørelse her i folketinget om aftalen, sluttede han af med at sige, at fremtiden er begyndt på Danmarks sokkel. Jeg synes nu, det havde været mere passende, hvis han i stedet for havde sagt: fortidens skygge hviler stadig over den danske undergrund.

Det hænger sammen med, at den undergrundslov, som vi lige har set fremsat i går, og den aftale, som vi har fået et resumé af, viser, at A. P. Møller stadig væk får masser af særrettigheder og bliver privilegeret i Nordsøen. Og det kan ikke undgå at komme til at hvile som en skygge over det fremtidige arbejde i Nordsøen, at et enkelt selskab har

fået så store privilegier, medens andre selskaber skal gå ind på normale vilkår, som man har dem i den norske og den engelske del af Nordsøen.

Derfor er skyggen der utvivlsomt. Om fremtiden derimod er begyndt, er et stort spørgsmål. Det afhænger af, hvor meget olie og gas der fremover blive fundet uden for de områder, som A. P. Møller beholder. Det skal jeg komme tilbage til senere.

Af helt principielle grunde må vi i SF tage afstand fra denne aftale. Vi kan ikke acceptere, at dansk energipolitik og udnyttelse af energiråstofferne i den danske undergrund bliver bestemt i forhandlinger mellem et enkelt privat firma og et par danske ministre sådan i al hemmelighed. Vi kan ikke rigtig forstå, hvordan en socialdemokratisk regering kan acceptere sådan en fremgangsmåde. Det burde være et princip, når man ser på den holdning, man sådan kunne forvente af socialdemokraterne, at man tog det frem i fuld offentlighed og bestemte den danske energipolitik i folketinget, men her har vi altså i stedet for set, at en meget væsentlig del af den danske energipolitik er blevet bestemt i hemmelige forhandlinger mellem enkelte personer, en person, der har sin magt i kraft af stor kapital, og en anden person, som har sin magt i kraft af, at han er valgt af den danske befolkning og af det danske folketing; de to personer forhandler på nogenlunde lige vilkår i al hemmelighed.

Vi synes, at den danske energipolitik og udnyttelsen af vore ressourcer må fastlægges ved lovgivning i åbenhed her i folketinget og med offentlig debat. Gennemførelse af sådanne forhandlinger, som vi har set her, dækker simpelt hen ikke vores opfattelse af, hvordan et folkestyre skal fungere.

Det var mere principielt, men så er der det praktiske.

En lovgivning kan vi altid senere lave om, hvis det viser sig, at den er uhensigtsmæssig. Bliver vi klogere hen ad vejen, kan vi stramme lovgivningen, eller vi kan slække lovgivningen. Det er meget svært, når man har en aftale. Vi har jo tydeligt set, at den største hindring for at få lavet en god lovgivning nu faktisk har været, at man lavede en dårlig aftale i 1976. Man kan selvfølgelig ændre en aftale også, men så kommer der straks trusler om retssager og krav om erstatning; det har vi set med al ønskelig tydelighed.